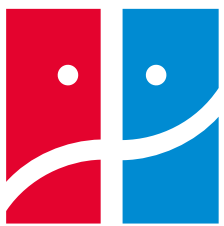

PÁTEK 4. 3. 2016 | 25 Kč | FACEBOOK: ZRCADLENÍ

ZRCADLENÍ

LOUNSKÉHO DIVADLENÍ

Markýz de Sade (Pavel Landovský) v loňském vítězném představení Divadelního klubu Jirásek Česká Lípa, Maratův Sade

ČÍ JE TO DÍVADLO

JE MOJE
FOČÍKU!

JSI
SNÍLEK,
VRCHLICKÝ-

-ZPOZDILÝ
A
MÁLO BDĚLÝ!

ME' KUSY
SE TU STÁLE
HRAJÍ.

PCHE,
TŘÍDNĚ
NEUVĚDOMĚLE
FRAŠKY.

DÍVADLO
PATŘÍ
LIDU!

CO JE TO
ZA TYPY?

„Cože? Zrcadlení Lounského divadlení čtu už v pátek? Jakto? Vždyť jsem si ho vždycky kupoval až v sobotu. To je divný. Snad nebyla soutěžní představení už ve čtvrtek? No, asi jsem o ně teda přišel. Ne, v programu psali, že se hraje v pátek a v sobotu, takže jakto, že čtu Zrcadlení už dneska? Není už náhodou sobota?“

Není, vážení přátelé divadla, a asi si zrovna podobné otázky kladete taky. Je pátek, Divadlení je na samém začátku, a vy právě držíte v rukou páteční vydání časopisu Zrcadlení. V redakci jsme při přípravě tohoto magazínu rozhodli, že první díl vydáme již první den festivalu. Nebude sice ještě obsahovat recenze, to je samozřejmě nemožné. Ale zajímavé články reflektující minulé ročníky, jejich vítěze, také zajímavé rozhovory, a barevné fotografie, které se staly novinkou loňského ročníku, kdy jsme poprvé vydali celobarevné Zrcadlení, zde rozhodně najdete. Seznámíte se také podrobněji s představeními, která vás letos na Divadlení čekají. Zkrátka bude páteční Zrcadlení takový váš malý průvodce, ale nečekejte, že vás odvede až domů, po tom, co se zaseknete s kamarády na baru po představení divadelního spolku Havlíček z Neratovic, a zdrží vás vášnivá debata o hereckých výkonech a výtvarném provedení scény. I tak však věříme, že si rádi přečtete tento a také následující dva díly časopisu Zrcadlení.

Dále bych také rád vyjádřil poděkování všem, kteří pomohli a pomáhají vydání letošního Zrcadlení. Především sponzorům, díky kterým máme prostředky, abychom tiskli časopis barevně. Dále pak Městské knihovně Louny, která nám umožnila využít jejího kongresového sálu pro vytvoření redakčního zázemí, kde budeme během víkendu Zrcadlení vytvářet, dále Vrchlického Divadlu, které pořádá festival Divadlení, bez něhož by Zrcadlení bylo prázdné, stejně jako duše nás, diváků, di-

vadelníků, porotců a vůbec všech, které by nebyly obohaceny o příjemný kulturní zážitek. Díky patří i společnosti Ekostavby Louny, která každoročně sponzoruje festival. A samozřejmě také vám, divákům - čtenářům, proto, že navštěvujete festival, a tím více proto, že do divadla chodíte i během celého roku, a podporujete tak kulturu, jednu z nezbytných součástí našich životů, neb kdybyste o ni nejevili zájem, chřadla by, až by postupně vymizela. A lidé by pak byli nešťastní, protože by ubylo hezké věci, která dokáže těšit a často nutit k zamyšlení.

Divadlu houšť, divákům větší kapky, tfuj tfuj tfuj, zlomte vaz, a ať se další ročník festivalu vydaří tak, jak jen si nejlépe dokážeme představit.

JAN PETRŽILKA
ŠÉFREDAKTOR

FOTOREPORTÁŽ

Z minulého ročníku 4

POZVÁNKA

Na co se těšit v pátek? 5

POZVÁNKA

Na co se těšit v sobotu? 6

Z HISTORIE

Napříč Divadlením 8

Abstraktní putování skrz uplynulé ročníky pro vás připravil Vojtěch Petržilka.

POROTA

Představení porotců 10

Kdo bude letos hodnotit představení vám představí Olga Kňoflíčková a Kateřina Volánková.

PROGRAM

Program Divadlení 2016 a pozvánka do GAMLu 12

PŘEDPOVĚĎ POČASÍ NA VÍKEND

Pátek

nejvyšší teplota: 6 °C
nejnižší teplota: 1 °C

Sobota

nejvyšší teplota: 7 °C
nejnižší teplota: 2 °C

Neděle

nejvyšší teplota: 7 °C
nejnižší teplota: 4 °C

REDAKCE

Šéfredaktor: Jan Petržilka

Redaktoři: Michaela Ildika Benešová, Lenka Brabencová, Vratislav Filípek, Eva Hájková, Amálie Hrdinová, Eliška Chimalová, Barbora Jermanová, Olga Kňoflíčková, Václav Kučera, Marek Mikulášek, Vojtěch Petržilka, Václav Vích, Kateřina Volánková, Jan Žižka

Fotografka: Věra Drápalová

Grafická úprava a sazba: Jan Petržilka

Komiks: Kryšpín Anděl

Korektorka: Romana Anna Novotná, Markéta Kubalová

Spolupracovníci: František Bartoň, Rostislav Glazer, Ondřej Kunc, Martin Vojtěch

Navštivte nás na facebookové stránce **Zrcadlení**, kde najdete další fotografie a postřehy.

Z minulého ročníku

Na co se těšit v pátek?

TAK ZASE ZA ROK, DÁMY

Divadelní soubor Klouzák Postoloprty

(autor: soubor)

55 minut bez přestávky

OSOBY A OBSAZENÍ:

Majerová: Eva Vinterová

Dámy: Ivana Ešlerová, Stanislava Mrázová, Kateřina Fedáková, Zdeňka Ježková, Hana Plšková, Michal Ježek

Franta: František Stolarik

Scéna: kolektiv souboru

Světla, zvuk, režie: Pavel Panenka

SLOVO O SOUBORU:

Divadelní soubor Klouzák vznikl v roce 1990 jako soubor dospělých při Základní umělecké škole v Postoloprtech a tak působí dodnes. Hraje nejen divadlo, ale pořádá nejrůznější veřejné akce pro děti i dospělé. Vůdčí osobností a režisérem je od počátku Martin Holeček, několika režii (včetně např. soutěžních monologů a dialogů) v posledních letech se ujala Eva Vinterová. Soubor zpočátku inscenoval hry Divadla Járy Cimrmana, poté Čechovy hry Dívčí válka a Titanik, hojně navštěvované kolektivní dílo Severočeský buchaři, následovaly Baletky od Astrid Salbach, Marmeláda od Petra Macháčka, Rejžák z Prahy od Jaromíra Břehového a Ioni Amatéri od Josefa Tejkle. Zatím posledním počinem je fraška Tak zase za rok, dámy v režii Pavla Panenky.

SLOVO O HŘE:

Kdyby spisovatelka Majerová nenastražila léčku a kočka Amálie nesežrala, na co přijde, bylo by všechno normální. Takhle ale jedno pozoruhodné dámské společenství zažije dosti horké odpoledne na svém výročním srazu vdov. - Groteska na motivy hry „Poslední večere“ Pavla Trtílky.

ODJEZD NEJISTÝ

Divadelní spolek Havlíček Neratovice

(autor: Jean Marie Chevret)

90 minut + přestávka

OSOBY A OBSAZENÍ:

Odile Marmionová: Marie Živná

Jean Marmion její manžel: František Živný

Marie - Clarie jeho sestra: Marie Fárová

Diana studentka herectví: Soňa Šlégrová

Režie: Milan Šára

Světla a zvuk: Jiří Langer

Text sleduje: Jitka Kuglerová

Inspice: Vlasta Šárová

Scéna a kostýmy: Miroslav Král j.h.

Techn. spolupráce: Luboš Šlégr, Pavel Skála

Překlad: Jan Cimický

SLOVO O SOUBORU:

DS Havlíček byl založen v roce 1929. Stávající soubor se zúčastňuje různých divadelních přehlídek. Jezdí na národní přehlídky jednoaktových her do Holic,

zúčastňuje se národní přehlídky dialogů a monologů v Bystřici u Olomouce Havlíček je zván na různé divadelní přehlídky např.: Hrádecký div. podzim, jako host do Vysokého n. Jiz., Sokolova, Radnice, Libochovic, Říčany, Benešova, Dobruška, Loun, Lomnice nad Popelkou, Chlumec n/ Cidl. atd...Uváděné inscenace např.: Dva muži v šachu, Pygmalion, Opalu má každý rád, Drobečky z perníku, Žalivý stařec, Generálka, Ach ta láska, Commedia Finita, Sylvie, Agnes Belladon, Sborovna....atd. Poslední nastudovanou hrou je romantická komedie francouzského autora J.M. Chevreta „Odjezd nejistý“. V roce 2001 DS Havlíček obdržel cenu města Neratovic za dlouholetou a úspěšnou činnost a reprezentaci města v oblasti divadelní.

SLOVO O HŘE:

Trochu romantická komedie s obsahem milosrdných lží, nutných k udržení vzájemných vztahů, ba i plnění tajných přání milujících se partnerů, navíc ochucena laskavým humorem dalších strůjců životních překvapení. Slovo režiséra: Někdy i dobře vychlazená limonáda může příjemně osvěžit.

Na co se těšit v sobotu?

KDYŽ BÁSNÍK, TAK PROKLETÝ

Divadelní soubor MHD ZUŠ Louny

(autor: soubor)

45 minut bez přestávky

OSOBY A OBSAZENÍ:

básníci: Mark Kristián Hochman, Petr Theodor Pidrman, Daniel Zíbrt, Petr Novotný

děvčata: Kateřina Volánková, Michala Ildika Benešová, Martina Čechová, Kateřina Levá

hospodská: Monika Cimerová

scénář a režie: Pavla Umhřohová + kolektiv MHD Louny

hudba: Marek Mikulášek, Jan A. P. Kaczmarek

mistr hudby: Jiří Soukup

zvuky: Josef Hubáček

kostýmy: Jana Žížková

plakát a grafická spolupráce: Jan Petržilka

návrhy scény a kostýmů: Pavla Umhřohová

SLOVO O SOUBORU:

MHD (Malé hravé divadlo, My herci divákům, Máme Hluboké Dekolty apod.) je amatérský divadelní soubor, který vznikl ve spolupráci ZUŠ a Vrchlického divadla v Lounech v roce 2011. Členy jsou žáci a absolventi literárně-dramatického oboru pod vedením Mileny Syrovátkové. Na kontě mají již pět divadelních počinů (Všechno na zahradě, Andělé všední i nevšední, Suchá kytice, Po sladkém se neumírá, Sen noci svatojánské). V pořadí další inscenací – Když básník, tak prokletý – režijně debutovala členka souboru Pavla Umhřohová.

SLOVO O HŘE:

Představení „Když básník, tak prokletý“ vychází z poezie prokletých básníků, neboť jejich verše svou krásou a hlubokou lidskostí inspirují další a další generace básníků i čtenářů. Představení si neklade za cíl seznámit diváka s tvorbou nebo životy těch, kteří se řadí do generace prokletých básníků, ale vychází z toho, čím prokletci inspirovali členy souboru MHD Louny, a jeho neskromným cílem je zprostředkovat divákovi atmosféru těchto stále živých veršů.

Představení vzniklo čistě z poetického díla prokletých tak, jak ho členové MHD Louny pod vedením Pavly Umhřohové sestavili do jednoho celku. Jedinou výjimkou je báseň „Zelený absinth“ pocházející ze hry „Úplné zatmění“ Ch. Hamptona. Jedná se o dramaturgicko-režijní prvotinu Pavly Umhřohové. Hudba první poloviny hry je ryze autorská (z pera bývalého člena MHD Marka Mikuláška), ve druhé polovině hry převažuje hudba autora Jana A. P. Kaczmareka. Scéna i kostýmy vychází z návrhů Pavly Umhřohové, na realizaci se podíleli i ostatní členové souboru.

VERONIČIN POKOJ

Divadlo Navenek Kadaň

(autor: Ira Levin)

75 minut bez přestávky

OSOBY A OBSAZENÍ:

muž: Pavel Volf

žena: Markéta Peti

dívka: Sabina Tumpachová

mladík: Jiří Nebeský

režie: Tereza Gvoždiáková

SLOVO O SOUBORU:

Divadlo Navenek působí v Kadani už více než deset let – na svém repertoáru mají zejména komedie, ale do Loun přijdou s thrillerem Iry Leviny Veroničin pokoj. Pokračují tak v tendencích, které začaly před několika málo lety a které charakterizuje opouštění velkých představení pro desítku a více herců a nalézání záliby v menších kusech o několika málo hercích. Zatím největším úspěchem divadla Navenek byla loňská účast na Lounském divadelní, na kterém za inscenaci Osm žen získalo Cenu diváka a několik čestných uznání.

SLOVO O HŘE:

Nejistota. Zpochybnění všeho, co víme.

Co si myslíme.

Zpochybnění toho, kdo jsme.

To jsou principy, na kterých je hra Veroničin pokoj založená. Pro nás se stala esencí všeho, co na Levinovi obdivujeme – jemně vykonstruovaného příběhu a sofistikovaného vyprávění o zlu, které se skrývá pod maskou lidskosti. Představení je přístupné od 15 let.

MRAVNOST - MARNOST

Divadlo EXIL Pardubice

(autor: Zuzana Nováková, Marie Kučerová,
Alexandr Gregar)

85 minut s přestávkou

OSOBY A OBSAZENÍ:

profesor Karas: Saša Gregar

Karolína Karasová: Jana Tichá

Eva, dcera: Simona Krausová

Věrka, nemanželská dcera: Kateřina Prouzová

právník Mach: Viktor Trnka

průvodce, sochař: Petr Kubík

starší dáma, Madla: Věra Pojmanová nebo
Jiřina Mejzlíková

druhá starší dáma: Olga Vetešníková

klavírista: Lukáš Vavrečka

režie: Zuzana Nováková a Marie Kučerová

zvuková spolupráce: Pavel Fröde, studio Atlas

scéna a kostýmy: kolektiv inscenace

choreografie: Lucie Hašková

design: Filip Kocián

SLOVO O SOUBORU:

Co jste vlastně zač? Ptají se mě lidé, kteří v Divadle Exil nikdy nebyli a viděli naše představení na festivalu nebo na zájezdu. Na tuto otázku se neodpovídá lehce. Když někomu řeknete, že jsme amatérský soubor, každý si představí, že si jednou do roku nazkoušíme nějakou lehkou komedii, na kterou pozveme kamarády a příbuzné a vyjedeme s ní jednou na soutěžní přehlídku. Zmaten bývá i ten, kdo vidí náš program. Desítky titulů na repertoáru a hraje se dvakrát týdně. Nabízíme náročné kusy světové dramatiky, nové současné texty i ty zmíněné lehké komedie. Proto se tážající někdy ujišťuje, zda jsme skutečně amatéři. Jak to tedy vlastně je? Divadlo Exil je amatérské repertoárové divadlo. Členové souboru mají svá civilní povolání, která je živí. V našich řadách najdete řidiče trolejbusu, zdravotní sestru, učitelku, novináře, projektantku, sekretářku a mnohé další. Jsou to lidé, kteří to doma po práci „tak trochu pofackují“ a letí na čtyřhodinovou odpolední nebo večerní zkoušku. Jsou smíření s tím, že před představením umyjí záchody, vytřou jeviště a po skončení rozeberou scénu a uklidí rekvizity. Už se smířili i s tím, že si kvůli zájezdu vezmou dovolenou. Netoužíme jenom potom, aby se divákům líbila jen naše umělecká produkce. Chceme, aby se u nás cítili jako doma. Proto k nám nemusí chodit ve společenském. Mohou si v sále v klidu popíjet kávu nebo skleničku vína. Počkat si

na herce a popovídat si s nimi o tom, co právě viděli na jevišti. Málem bych zapomněla odpovědět na otázku, která padla na začátku... Co jsme vlastně zač? Divadlem praštěná banda. A chceme se s vámi o to podělit.

SLOVO O HŘE:

motto: „Já nechápu, proč se mám přiznat zrovna teď!“

anotace: Kabaret plný prvorepublikových písničků inspirovaný filmem *Mravnost nade vše*. autor: Napsali Zuzana Nováková a Marie Kučerová ve spolupráci se Sašou Gregarem.

Proč kabaret? Okouzlení poetikou i humorem prvorepublikových filmů si v Exilu hledáme cestu nejen k příběhu *Mravnosti*, ale k celé atmosféře té doby, písničkářům i osudům hlavních hereckých představitelů. A tak se spolu s námi kromě filmového příběhu ocitnete chvílemi také ve zkušebně divadelního souboru, kde si o tom všem se třemi generacemi našich herců a hereček povídáme, zpíváme šlágry té doby a občas někdo i tančí, nebo se pokouší dokonce i stepovat.

Co na to představitel hlavní role?

Film o „mravnosti“ je banální anekdotou, že lež každého vždycky dožene... Na tom příběhu mě dnes ale vzrušuje méně zábavná okolnost: kam až dohnala společenská mravnost jeho protagonisty: Haase a Mandlovou do exilu, Ferbasovou do zapomnění. Režisér Martin Frič den po sovětské okupaci 1968 spáchal sebevraždu, když do sebe jako nemocný cukrovkou

obrátil láhev whisky. Haas jen tři měsíce potom zemřel steskem ve Vídni. A nestor českého filmu Otakar Vávra, vyznamenávaný za své filmy ve všech režimech, Hitlerem počínaje a Klausem konče, se dožil stovky. Přitom vychoval také Chytilovou, Menzela, Formana i Kusturicu. *Mravnost* je ošidná – Haas jako Karas ve filmu říká: všechno přirozené a pravdivé je zároveň mravné. Myslím, že bychom se toho měli držet. Saša Gregar

Film *Mravnost nade vše*

Filmová satirická komedie *Mravnost nade vše* vznikla za několik dní – koncem prosince 1936. Podle námětu J. Erbenové se na scénáři podílela trojice Martin Frič, Otakar Vávra a Hugo Haas. Film byl natočen před Vánocemi, aby nebyl přerušen provoz filmových ateliérů a zaměstnanci si mohli finančně na vánoce přilepšit. Do kin byl uveden v únoru 1937 a byl nadšeně přijat. Režisérem byl Martin Frič. A vypadá to, že *Mravnost nade vše* baví diváky.

Napříč Divadlením

Jednoho dne se v hotelu Westminster ubytovalo osm žen. Každé ráno snídaly mandragoru a vyrazily na zdravotní vycházku. Ponechme stranou, zda šlo o královny či pouhé treperendy. Jako obvykle, i toho dne pomalu kráčely zasněženou zimní krajinou, když tu náhle spatřily ceduli, která se nacházela ve skrytu zasněžených stromů. Stálo na ní „Nedotýkati se sněhu!“ A to už jste mohli zaslechnout nejstarší z nich, Agnes Belladone, která ukazuje na Montekovic Julii a říká: „No vidíte to? I přes přísný zákaz dotýká se sněhu!“ Julie nejen, že se sněhu dotýkala, ona se do něj vrhla a rozhazovala ho všude kolem s výrazem radostné blaženosti či blažené radosti, což již nebylo možné přesně určit, neboť náhle se ze zákrytu prastarých dubů ozvalo: „Haló!“ a znovu a znovu. „Haló! Haló!“ Osm žen se zmateně rozhlíželo. „To musí přicházet odtamtud,“ ukazovala Olivie Twist na vzdálený kopec. „Ba ne, vychází to támhle z toho kamene,“ volala prolhaná Ketty. Jenže to už se mezi stromy objevila podivná postava v kápi, držící sekeru. Všechny osm žen se s vyděšenými výrazy shluklo a obávalo se nejhoršího. A postava se stále přibližovala. Hrůza a děs vystřídal poklidnou náladu. A postava byla stále blíž a blíž, vysloveně na dotek. „Je suis parisien burreau!“ promluvila a začala se zmateně rozhlížet kolem. „Stop! Zastavte to!“ ozvalo se ze židle režiséra. „Co tam dělá ten chlap s tou sekerou? Odvedte ho někdo.“ Kameraman vypíná kameru a asistent režiséra jde k tajemnému muži v kápi. „Je to pařížský kat. Hledá cestu zpátky do hotelu.“ „To se mi snad zdá! Takhle to nikdy nenatočíme! Řekněte mu, že kdo hledá, najde. A hlavně ať už vypadne.“ Asistent vysvětlí katovi celou situaci, ten chápavě přikývne a vyklidí cestu. „Tak to bychom měli. Sjedeme to znova.“ A tak se celý štáb vydal nazpět k hotelu. Jenomže cesta zpátky rozhodně nepřipomínala tu, kterou došli až sem. „Kde se tady vzala ta řeka?“ táže se asistent režiséra August, August, August. „Úplně znenadání!“ volá mrzák inishmaanský. A už vidí, jak se po řece plaví tři muži ve člunu a pes. „Co tady děláte? Vy jste měli přijít na řadu až v další scéně!“ křičí režisér v návalu zoufalství. „Co se to dneska děje? Tady si každý dělá, co se mu líbí!“ „Jak se vám líbí? Jak se vám líbí?“ reaguje rýmem Mirandolina. Režisér na ni jen zamračeně pohlédne, dnes už rozhodně nemá náladu na žerty. Štáb pomalu postupuje, když tu náhle je zarazí prapodivné útvary, rozházené po cestě. „To znám! To jsou hřbitovní aktovky!“ vyhrkne Agnes. „Aktovky?

Na co potřebují nebožtíci aktovky?“ táže se režisér. „Přece na hrátky s čertem.“ odpoví Agnes – žertem. „Dneska už ničemu nerozumím. Myslím, že se tu odehrávají příběhy obyčejného šílenství. Za bílého dne.“ honí se režisérovi hlavou. A v tu ránu se ohlédne. Nikde nikdo. Celý štáb jako by se náhle vypařil. Režisér se zmateně ohlíží. „Kde jsou? Teď tu byli! Pomóóóóóóóó! Pomóóóóóóóóóó!“ „Nekřičte tady! Plašíte mi vlaky.“ Zpoza stromu vyběhne Petr. A za ním Lucie. „Vlaky? Co se to děje? Může mi to někdo vysvětlit? Točím tady film a najednou mi zmizí všichni herci i celým štábem.“ „My tady jen máme na starost ostře sledovat vlaky. A vy nám je tady plašíte. Doteď jsme tu byli jen my dva a teď si to sem přihnete vy. To je příliš hlučná samota, pane.“ „No, to musí být nějaká habaděra, tohleto! Však už nájemníci pana Swana mi říkali, ať si na natáčení vyberu jinou lokalitu, že se tu dějí prapodivné věci.“ A v tu chvíli zjistí, že je na kraji lesa zase úplně sám. „No toto!“ Ale nevzdává se a dál kráčí cestou, která vede k hotelu. Možná. „Tady někde byla dámská šatna.“ Vzpomíná. Ale nic takového tady není. Jen opuštěný kolotoč, který tu loni zanechali neznámí bráškové. A vedle něj reklamní cedule s upoutávkou na vernisáž, která se nejspíš vůbec nekonala. Ale to už v dálce vidí siluetu hotelu. V duchu se zaraduje, že se přeci jen neztratil. A rozeběhne se. Vidí, že všechno na zahradě je v naprostém pořádku. Doběhne na místo a chce otevřít dveře. Je zamčeno. Vyloví z kapsy klíč a odemkne. Otevře dveře, vejde dovnitř a s úlevou zjistí, že i v hotelu je všechno v pořádku. A už jej vítá sluha. „Kde jste? Měli jsme o vás strach.“ A vede jej do jídelny. „Podává se večeře.“ „Výborně, alespoň něco pozitivního v tom všem zmatku. A doufám, že bude slibovaný Salcburský guláš.“ „Ale co vás nemá. Dnes je blbec k večeři.“ A doprovází režiséra ke stolu, u kterého sedí celý štáb i osm žen. Ti jej přivítají potleskem, což přijímá rozpačitě, ale co mu zbývá. Vždyť z celého natáčecího dne nemá použitelný ani jediný záběr. Usedá ke stolu a obsluha již servíruje večeři. „Vypněte si, prosím, své mobilní telefony, za pět minut začínáme,“ ozve se za ním hlas. Režisér se otočí a vidí, že po dřevěném schodišti zvolna kráčí Maratův Sade. Dojde až k nim a pokračuje: „To je hezké, že se tu takhle sešla celá rodina. Vždyť rodina, rodina je přeci základ státu.“ „Ale tohle je vysloveně rodinný průvan,“ ozyvají se ženy. „A co láska?“ Vyhrkne Montekovic Julie. „Hmmmm..... S tvojí dcerou ne,“ opáčí Maratův Sade. „Tedy, pane re-

žisére, vy máte ale opravdu samé nebezpečné známosti,“ ozve se Montekovic Julie. Sade nic neříká a jde rovnou k Agnes Belladone. „Kytice. Pro vás.“ A neznámo odkud vytahuje růže. „Když jsme se tu konečně všichni sešli.“ „Tak to je ten tvůj amant!“ zvolá Blade runner. „A vy jste kdo?“ zmateně se rozhlíží režisér. „Já?“ Otočí se Sade i Blade runner a chvíli na sebe překvapeně hledí. „Chtěli jste večeři ve velkém stylu, tak tady je.“ „A teď už zase ničemu nerozumím,“ říká si sám pro sebe režisér. „Však tu nejste proto, abyste rozuměl, ale abyste se divil,“ odpoví mu Sade. A už se chystá spustit dlouhý monolog, jak mívá ve zvyku, když tu náhle jej přehluší křik: „Feu! Feu!“ „To je zase ten Frantik!“ křičí režisér. Ze schodů běží pařížský kat, a za ním už šlehají plameny. „Co se to děje?“ ptá se jedna z žen, dejme tomu šestá (už na ni nezbylo jméno). „Děje?“ zamyslí se Sade a s ledovým klidem odpoví. „Co by se dělo? Hoří. Zřejmě jsme dosáhli 451° Fahrenheita. Celý hotel je z papíru. To víte, teď už to půjde rychle.“ „Celý hotel je z papíru?“ diví se režisér. „No ano. Ze scénářů divadelních her. Včera se mi zdálo, že...“ „To ne! To ne! Musím je všechny zachránit. Víte, divadlo, to je moje. Já vlastně nikdy nechtěl točit filmy.“ A rozeběhne se nahoru po schodech. A opravdu, ze zdí padají slavné divadelní postavy. Tu Hamlet, tu Lakomec. A všichni hoří. Skutečné peklo v hotelu Westminster. „No, to je snad zlý sen! Všechny divadelní hry shoří i se svými postavami. Pomozte někdo! Musím je všechny zachránit!“ Rozhrnuje kouř. Marně. „Vzdejte to.“ říká mu požárníkat Montag. „Ale vy jste také divadelní postava! Utečte, dokud můžete.“ Nedbá jeho rady. Tu ze stropu, přímo před něj, spadne profesor Faber. A také hoří. A za ním další. A další. „To ne! To nemůže být pravda!“ „Pane, pane.“ Ucítl náhlé klepání na rameno. „Tady nemůžete spát, jste v divadle.“ „Co se děje?“ Režisér otvírá oči a spatří přátelskou tvář neznámého muže. „Co se stalo?“ „Usnul jste. Už je dávno po představení.“ „Aha.“ Pomalu protahuje ztuhlé údy. „Takže se mi to jen zdálo?“ „Zřejmě jste měl zlý sen. Zmítal jste se na sedačce a křičel, že musíte všechny zachránit.“ „Uf! Ale cítím se, jako bych prospal snad deset let.“ A zvedá se ze židle s úlevou, že to byl jen sen. „A já si vždycky říkám: Sni sladce! Ale pak to takhle dopadá.“ lamentuje. „Teď už nemusíte snít. Už jste se dočkal.“ A podává mu program Divadlení roku 2016. „Berte. Neprohloupíte. A už si nenechte ujít ani jedno představení.“ A mizí do noci.

Představení porotců

Aktéry Divadlení nejsou jen herci, režiséři, dramaturgové... a skvělá redakce Zrcadlení. Neméně důležité je i přísně sedící/soudící oko, k němuž náležíte jak vy – diváci, tak diskutující odborníci.

PhDr. Milan Strotzer (předseda poroty)

Programová rada celostátní přehlídky, člen odborné rady NIPOS Artama

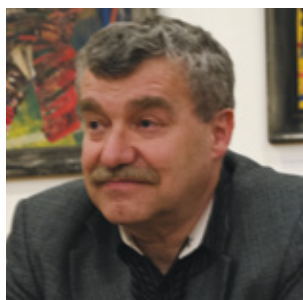
Divadlu se věnuje celý život, již v mládí působil v Loutkovém divadélku, založil soubor Absolutní nedivadlo, jako vedoucí, autor, herec a režisér se angažoval v Malém nedivadelním studiu POAN, psal texty pro skupiny The Greens a Gradace, koncipoval a organizoval dlouhodobé kurzy (div. režie a herectví). Studoval na Lidové konzervatoři SKKS Praha v oboru divadelní režie, doktorát získal na katedře teorie kultury FF UK v Praze. Od února 1991 je odborným pracovníkem pro amatérské divadlo NIPOS-ARTAMA Praha, od 2011 pak vedoucím týmu Databáze českého amatérského divadla a redaktorem Místní kultury on-line.

Prof. PhDr. Jan Císař, CSc.

divadelní teoretik a historik, publicista

Vystudoval divadelní vědu na DAMU, kde poté působil jako vědecký aspirant. Poté působil do roku 1960 jako dramaturg ve Vesnickém divadle. V dalších letech pracoval v redakci časopisu Divadlo či jako šéfredaktor Divadelních novin. V roce 1965 se opět vrátil na půdu DAMU jako odborný asistent, kde později habilitoval práci Divadla, která našla svou dobu. Od počátku 70. let se věnuje amatérskému divadlu, coby porotce na divadelních přehlídkách či lektor seminářů. Pro amatérské divadelníky napsal i několik publikací. Též byl několikrát předsedou odborné rady ARTAMA pro amatérské činoherní divadlo.

Jaroslav Kodeš

režisér Českého rozhlasu

Studoval v Praze Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy a souběžně navštěvoval Lidovou konzervatoř, kde dva a půl roku intenzivně studoval divadelní režii. Po vysoké škole ho více než pedagogická práce vábilo divadlo. V rozhlasu začínal jako technický redaktor, k literatuře a rozhlasové činohře se dostal až poté, kdy do rozhlasu nastoupil podruhé, tedy v polovině 90. let. Dnes Jaroslava znají posluchači Českého Rozhlasu jako režiséra několika seriálů, pohádek, her pro děti a nesčetných dramatizací, čteb na pokračování, literárních pořadů či vzpomínek, jež zaznívají na vlnách Vltavy i Dvojky.

Romana Tůmová

kostýmní výtvarnice Městského divadla v Mostě

Narodila se do herecké rodiny herci Josefu Tůmovi a herečce Zdeně Vojnarové. Absolvovala Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze, obor oděvní návrhářství. Od roku 1978 dodnes působí v Městském divadle v Mostě, kde již v roce 1978 zahájila spolupráci svou absolventskou prací pro inscenaci Shakespeara Hamleta. Pro tamní jeviště vytvořila úctyhodný počet kolem dvou set kostýmních výprav, kromě Mostu působila také v pražských divadlech ABC a Jiřího Wolker, v brněnské Mahelově činohře a v divadlech v Liberci, Teplicích, Ústí nad Labem, Českém Těšíně, Plzni, Ostravě a Opavě.

Petra Kohutová

dramaturg Karlovarského městského divadla

Studovala Informační studia a knihovnictví na Střední knihovnické škole v Brně, dále pak divadelní dramaturgii na Janáčkově akademii múzických umění v Brně taktéž. Pozici dramaturga vykonávala téměř po celý profesní život: v Divadle Petra Bezruče v Ostravě, v Městském divadle v Karlových Varech, pomáhala v Městské knihovně Karlovy Vary, hostovala v KS Aréna, ve Slezském divadle Opava aj., působila rovněž jako knihovnice v Krajské knihovně v Karlových Varech či jako průvodkyně na hradě Loket, a to v jazyce českém, anglickém a ruském. V současné době třetím rokem spolupracuje s Činohrou Karlovarského městského divadla.

Prodloužená
záruka

Pojištění počítačů
a elektroniky

Záchrana
dat

Splátkový
prodej

Pozáruční servis
notebooků a tabletů

Servisní balíčky
pro počítače

Sestavování
počítačů

WT servis

CZC.CZ

rozumíme vám i elektronice

Mírové náměstí 128, Louny, www.wt-servis.cz, obchod@wt-servis.cz

MINIGOLF LOUNY

Místo, kde najdeš přátele...

HUSOVA 606, LOUNY
tel./fax: 415 652 433

otevřeno:

pondělí až pátek:

8,00 - 12,00 a 12,30 - 17,00

sobota: 8,00 - 11,00

BARVY • LAKY

TAPETY • STROPNICE

- široký sortiment
- míchání barev včetně autolaků
- doplňkový sortiment
- dárkové zboží
- obrazy

www.pavlik-barvy.cz

ADART komunikační
agentura

hledáme talenty

pro

marketingovou komunikaci

grafika, copywriting, blog, sociální sítě, weby...

Myslíte si, že jste to právě vy?

kontaktujte nás na:

adart@adart-reklama.cz

JIŽ
22

LET
POMÁHÁME
FIRMÁM
KOMUNIKOVAT.

lunovrat
občanské sdružení

POŘADATEL KULTURNÍCH AKCÍ

pořadatel tradiční přehlídky lounských hudebních uskupení - ANTIKOTEL

podzimních minifestivalů MEZI STROMY FEST a PODZIM V LOUNECH

spolupracovník redakce ZRCADLENÍ

spolupořadatel ČIŠTĚNÍ BŘEHU OHŘE

a další...

www.lunovrat.cz

Program Divadlení 2016

Pátek 4.3.

TAK ZASE ZA ROK, DÁMY

DS Klouzák Postoloprty
Autor: Soubor

ODJEZD NEJISTÝ

DS Havlíček Neratovice
Autor: Jean Marie Chevret

Sobota 5.3.

KDYŽ BÁSNÍK, TAK PROKLETÝ

MHD ZUŠ Louny
Autor: Soubor

VERONIČIN POKOJ

Divadlo Navenek Kadaň
Autor: Ira Levin

MRAVNOST – MARNOST

Divadlo Exil Pardubice
Autor: Zuzana Nováková, Marie Kučerová, Alexandr Gregar

Neděle 6.3.

Slavnostní vyhlášení výsledků
SBOR BŘEŽANSKÝCH KASTRÁTŮ

GAML

17.00 V divadle, jak je místním i přespolním známo, nalézá se v jeho sklepních prostorách i galerie, v současné době jediná, která je v Lounech v provozu. Zatímco se Galerie Benedikta Rejta pomalu a jistě řítí vydat svoje prostory na věky řece Ohři, podobně jako téměř celá část severní strany města, užívá si Galerie města Loun ve sklepě Vrchlického divadla dny slávy.

20.00 Během loňského Divadlení proběhla veleúspěšná vernisáž výstavy Podlesee Františka Skály, multitalentovaného umělce, především sochaře, grafika, tanečníka, herce, muzikanta, zakladatele umělecké skupiny Tvrdohlaví, známého též jako spolupracovníka divadla Sklep a člena hudebně tanečního souboru Tros Sketos. Ten v Lounech představil plastiky z projektu Sajgonkára, auta vyrobená ze dřeva, plechů, odpadků a všemožně nalezených kusů čehosi, která jsou během závodů pořádaných na Podlesí, kde František Skála žije, zapalována, špiněna blátem, slámou, loužemi, zkrátka není jich šetřeno. Další částí výstavy byl Skutečný příběh Cílka a Lídy, fotografické výjevy z knihy pro děti, zachycující dobrodružnou cestu bezstarostného chlapíka Cílka za přítelkyní Lídou, při které potká nové přátele a nabere nové zkušenosti.

15.00 Během letošního ročníku Divadlení můžete v GAMLu navštívit výstavu lounského rodáka Vladislava Mirvalda, předního tvůrce českého konstruktivního umění. Výstava se věnuje především jeho dosud nevystaveným, nebo méně vystavovaným obrazům pocházejícím ze soukromých sbírek. Vladislav Mirvald na lounském Gymnasiu Václava Hlavatého vyučoval výtvarnou výchovu a deskriptivní geometrii, kterou v 60. letech aplikoval do tvorby výtvarných děl, čímž otevřel dveře novým, dosud nepoznaným obrazovým vjemům a chápání prostoru, ke kterým došel, ač se to zdá skoro neuvěřitelné, bez pomoci počítače. Jeho tvorba balancuje na hraně optického a konstrukčního umění, a je dokonalým propojením výtvarna a krásy iluze s matematickou přesností a trpělivostí, které vložil do často nervózních pohybujících se geometrických obrazců.

Jedinečnou výstavu můžete navštívit výjimečně i nyní o víkendu.

**MĚSTSKÁ
KNIHOVNA
LOUNY**

